

DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Voorontwerp besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor het algemeen welzijnswerk
- Principiële goedkeuring

Samenvatting

Dit wijzigingsbesluit past het VIPA-sectorbesluit voor het algemeen welzijnswerk aan de recente evoluties in residentiële opvang voor dak- en thuislozen aan alsook aan de ervaringen van de groepsopvang m.b.t. de CORONA-pandemie.

In de residentiële opvang zien we een evolutie van gemeenschappelijke groepsopvang met privé- en gemeenschappelijke ruimtes naar meer individueel wonen met enkel privéruimtes. Om aan deze evolutie tegemoet te komen, voorziet dit voorontwerp van besluit, naast de bestaande mogelijkheid van groepsopvang, ook de mogelijkheid van studio-wonen.

De CORONA-pandemie zette de voorbije jaren zware druk op de residentiële groepsopvang. Om in de toekomst de opvang meer CORONA-proof te kunnen organiseren, voorziet dit voorontwerp van besluit ook dat in de bewonerskamers van de groepsopvang meer privéfuncties aanwezig zijn die moeten toelaten om beter in te spelen op dergelijke noodsituaties.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

- **Beleidsdomein:** Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG).
- **Beleidsveld:** Zorginfrastructuur

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2022/170 van 13/05/2022.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Dit wijzigingsbesluit past het VIPA-sectorbesluit voor het algemeen welzijnswerk aan de recente evoluties in residentiële opvang voor dak- en thuislozen aan alsook aan de ervaringen van de groepsopvang m.b.t. de CORONA-pandemie.

Situering

In de **residentiële opvang** zien we een evolutie van gemeenschappelijke groepsopvang naar meer individueel studio-wonen. Dit vanuit de overtuiging dat een studio (waar alle ruimtes in één wooneenheid liggen) voor de bewoner de meest aangewezen plek is om woonvaardigheden te verwerven. Een eigen studio biedt de betrokkene ook meer privacy en rust, waardoor er meer mentale ruimte vrijkomt om aan achterliggende problemen te werken, die de aanleiding vormen voor zijn/haar situatie van dak- en/of thuisloosheid. De bestaande VIPA-regelgeving is evenwel geconcentreerd rond groepsopvang, waarbij er een onderscheid is tussen de privéruimte voor de bewoner en de gemeenschappelijke ruimte. Dit bemoeilijkt de realisatie van een studio aangezien daar alle ruimtes in één wooneenheid gelegen zijn.

De **CORONA-pandemie** op haar beurt zette de voorbije jaren zware druk op de residentiële groepsopvang. Hoe meer gedeeld gebruik van infrastructuur (sanitair, keuken, ...), hoe groter het risico op CORONA-besmettingen en hoe groter de impact die preventieve, hygiënische en isolatiemaatregelen hebben op de organisatie van de opvang. Waar bewoners in studio-wonen bij isolatie/quarantaine in de eigen studio kunnen blijven, is dit veel moeilijker wanneer toilet, badkamer en andere ruimtes gedeeld worden met verschillende bewoners, zoals in een groepsopvang het geval is. Om in de toekomst de groepsopvang meer CORONA-proof te kunnen organiseren, is het, belangrijk dat ook in de bewonerskamers in de groepsopvang meer privéfuncties aanwezig zijn die toelaten om beter in te spelen op dergelijke noodsituaties.

Bij de hierboven gevraagde aanpassingen van het besluit is het de vraag van de sector om hierbij maximaal rekening te houden met de **woningkwaliteitsnormen** van de Vlaamse Codex Wonen (VCW). Dit vooral om ervoor te zorgen dat de bewonerskamers en -studio's niet van die aard zijn dat dak- en thuislozen onvoldoende gestimuleerd zouden worden om zelfstandig te gaan wonen. Het VIPA van zijn kant waakt erover dat de bewonerskamers en -studio's wel voldoende **kwaliteitsvol, aanpasbaar en flexibel inzetbaar** zijn. Dit om toe te laten dat de gebouwen bij functiewijziging voldoende flexibel zijn om ook andere residentiële functies in onder te brengen. Daarom is het aangewezen om de infrastructuurnormen die gelden voor residentiële opvang in andere VIPA-sectorbesluiten zo veel mogelijk door te trekken in de residentiële opvang in het algemeen welzijnswerk.

Bestaande VIPA-sectorbesluit algemeen welzijnswerk

Het bestaande VIPA-sectorbesluit algemeen welzijnswerk voorziet enkel groepsopvang, waarbij de individuele kamers min. 16 m²/bewoner (excl. sanitair) bedragen, aangevuld met een (gemeenschappelijk) multifunctioneel dagverblijf van 4 m²/bewoner. Dit betekent dat een bewoner vandaag in een **éénpersoonskamer** een ruimte van minimaal 20 m²/bewoner (excl. sanitair) ter beschikking heeft.

Als er **twee bewoners op een kamer** verblijven, moet er minstens een netto-vloeroppervlakte van 8 m²/bed voorzien zijn. In de praktijk betekent dit dat een éénpersoonskamer van 16 m² in de groepsopvang voldoende groot is om twee bewoners te huisvesten en dan enkel het (gemeenschappelijk) multifunctioneel dagverblijf van 4 m²/bewoner moet toegevoegd worden. Dit betekent dat een 2-persoonskamer in totaal beschikt over een ruimte van 24 m² (excl. sanitair).

Voor een **gezinskamer** kunnen er meer dan 2 bewoners in een kamer verblijven. Een gezinskamer voor 3 bewoners is dan minstens 36 m² (namelijk 8 m²/bed extra + 4 m²/bewoner extra multifunctioneel dagverblijf).

Naast deze individuele bewonerskamer en het dagverblijf, bepaalt het huidige besluit enkel nog dat er minimaal degelijke sanitaire installaties nodig zijn die ten minste de volgende elementen omvatten:

- een toilet per 5 opvangplaatsen, waarvan er minstens één rolstoeltoegankelijk is en uitgerust is met een wastafel;
- een badgelegenheid per 5 opvangplaatsen
- een vaste wastafel per kamer
- vaste wastafels in de nabijheid van de toiletten en de eetzaal, om de residenten toe te laten overdag gemakkelijk hun handen te wassen.

Nieuwe VIPA-sectorbesluit algemeen welzijnswerk

Groepsopvang én studio-wonen

Dit voorontwerp van besluit maakt naast de bestaande **groepsopvang ook studio-wonen** mogelijk, zodat alleenstaande dak- of thuislozen een volwaardige privéstudio ter beschikking kunnen hebben. In een studio zijn alle verblijfsruimtes in één wooneenheid gelegen, waar er bij groepsopvang een onderscheid bestaat tussen privéruimte, die bestaat uit een bewonerskamer met slaapruijme en privé-sanitair en een gemeenschappelijke ruimte die bestaat uit zit- en eetruimte en sanitair.

Gelet op de vraag van de sector en het VIPA om bij de aanpassing van dit BVR rekening te houden met respectievelijk de woningkwaliteitsnormen van de VCW en, m.b.t. de flexibele inzet van zorggebouwen, de infrastructuurnormen voor residentiële voorzieningstypes in de andere VIPA-sectorbesluiten, lichten we beide normenkaders hieronder kort toe.

Woningkwaliteitsnormen (VCW)

De woningkwaliteitsnormen gelden voor alle zelfstandige woningen en kamers in Vlaanderen. Ze bepalen o.a. de minimaal aanwezige woonlokale (leefkamer(s), keuken, slaapkamer(s)) en de minimale oppervlaktes voor de zelfstandige woningen en kamers. Hierbij kan je een 'studio' uit het voorontwerp van besluit algemeen welzijnswerk vergelijken met een 'zelfstandige woning' uit de VCW en een 'bewonerskamer' met een 'kamer'. De 'woonlokale' uit de VCW zijn te vergelijken met de 'verblijfsruimte' uit het voorontwerp van besluit.

- **Zelfstandige woning:**

In een zelfstandige woning zijn de drie basisfuncties (keuken, bad of douche en toilet) aanwezig. De bewoner van een zelfstandige woning heeft een eigen keuken, bad of douche en toilet. De nettovloeroppervlakte van een zelfstandige woning bedraagt min. 18 m² (zie infra tabel 1). Dit is de som van de woonlokale (leef-kamer, keuken en slaapkamer). (VCW)

- **Kamer:**

Bij een kamer of een niet-zelfstandige woning is minstens een van de drie basisfuncties niet aanwezig in de woning, maar wel in het gebouw voor gemeenschappelijk gebruik met andere gebruikers. Wie in een kamer woont deelt dus toilet, badkamer en/of keuken met andere kamergebruikers in het gebouw. De nettovloeroppervlakte van een kamer bedraagt min. 12 m² (als keuken en badkamer (bad/douche) gemeenschappelijk zijn. Indien beide in de kamer zijn, is minimale oppervlakte 18 m² (3 m² per ruimte) (zie tabel 1 infra). (VCW)

Multifunctionele infrastructuur (MFI): flexibele inzet van zorginfrastructuur

Om de CAW-gebouwen flexibel te kunnen inzetten is een optimale afstemming nodig van de VIPA-infrastructuurnormen in het voorliggend voorontwerp van besluit met deze van andere VIPA-sectorbesluiten die betrekking hebben op residentiële opvang. Concreet gaat het over afstemming m.b.t. het begrip 'verblijfsruimte', enkele bepalingen m.b.t. sanitair, toegankelijkheid en de buitenruimte. Daarnaast voorziet dit besluit in dit kader ook een aanpassing m.b.t. gespreksruimte in de hulpverleningsfunctie.

Verblijfsruimte

In de verschillende VIPA-sectorbesluiten die residentiële opvang voorzien, is de (totale) verblijfsruimte per bewoner gedefinieerd. Deze omvat 'de kamer van de bewoner (inclusief de individuele sanitaire cel), de

gemeenschappelijke zit- en eetruimte ('multifunctioneel dagverblijf'), de gemeenschappelijke sanitaire ruimten voor bewoners en de keuken'. Voor deze verblijfsruimte is in de andere VIPA-sectorbesluiten een minimale oppervlakte bepaald van 30 m²/-bewoner.

Sanitaire ruimtes

De definitie van 'verblijfsruimte' maakt o.a. een onderscheid tussen individueel en gemeenschappelijk sanitair. In de VIPA-sectorbesluiten betreft de residentiële opvang tot nu toe altijd groepsopvang, waarbij er sprake is van een (privé-)bewonerskamer met (privé)sanitair en een gemeenschappelijke zit- en eetruimte met gemeenschappelijk sanitair.

Voor de **groepsopvang** van dak- en thuislozen blijft dit onderscheid bestaan. Omwille van de ervaringen met de beperkte quarantainemogelijkheden tijdens de CORONA-pandemie verplicht dit besluit evenwel minimaal een toilet met wastafel met warm en koud water in de bewonerskamer. Een douche op de kamer mag, maar is niet verplicht. Als een kamer niet over een bad of douche beschikt, is minstens één gemeenschappelijk bad of douche per 5 gebruikers verplicht aanwezig. Verder zijn de bepalingen voor gemeenschappelijk sanitair analoog aan deze in andere VIPA-sectorbesluiten.

Bij **studio-wonen** bestaat het onderscheid tussen individueel en gemeenschappelijk sanitair niet. Alle ruimtes die tot de verblijfsruimte behoren, bevinden zich immers in één studio. Gemeenschappelijke sanitaire ruimtes zijn er niet in een gebouw met studio's, behalve een gemeenschappelijke badkamer met bad en toilet.

In het kader van de flexibele inzetbaarheid van zorggebouwen voorziet dit besluit immers verplicht een gemeenschappelijke badkamer met bad, toilet en wastafel, zoals ook in andere VIPA-sectorbesluiten voorzien is voor residentiële opvang. Deze verplichting geldt zowel voor groepsopvang als voor studio-wonen, ook als elke bewonerskamer of studio een individuele douche heeft. Zo'n gemeenschappelijke badkamer met bad laat toe dat bewoners ook een bad kunnen nemen, wat zeker voor gezinnen met kinderen een must is.

Toegankelijkheid

M.b.t. de **toegankelijkheidsnormen** voorziet het besluit dezelfde normen als opgenomen in het VIPA-sectorbesluit van de jeugdhulp, waarbij een kwart van de bewonerskamers/studio's integraal toegankelijk moet zijn,.

Daarnaast voorziet het besluit ook dat een kwart van de gemeenschappelijke badkamers in de groepsopvang integraal toegankelijk moet zijn, waarvan minstens één over een bad moet beschikken. Voor studio's volstaat het dat er één gemeenschappelijke badkamer met een bad is, zonder dat deze toegankelijk moet zijn. Dit verschil bestaat omdat bij studio's ten allen tijde een integraal toegankelijke douche in een kwart van de studio aanwezig is, waar bij groepsopvang strikt genomen geen douche op de kamer moet zijn.

Buitenruimte

Zoals in andere VIPA-sectorbesluiten m.b.t. residentiële opvang voorziet het voorliggende voorontwerp van besluit verplicht een **buitenruimte voor gebruikers, bezoekers en personeel**. Zo'n buitenruimte biedt een meerwaarde m.b.t. het mentale welzijn van de gebruikers, wat tijdens de CORONA-crisis meermaals is gebleken. Dit kan een koertje bij de voorziening zijn, een balkon, een parkje in de buurt dat op wandelafstand bereikbaar is (max. 15 minuten zoals het streven is van de 15-minutenbuurt die het Departement Omgeving als doel vooropstelt in het kader van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen). Het is best een ruimte waar mensen even tot rust kunnen komen. Een wandeling langs een grote verkeersas bvb. valt hier niet onder.

We bepalen geen minimale oppervlakte voor deze buitenruimte (in de woonzorg en bij de personen met een handicap is dit min. 3 m²/bewoner) en deze hoeft ook niet aan te sluiten bij de voorziening zelf, zoals dit bij de sector van de personen met een handicap wél voorzien is. Dit omdat de meeste CAW's in een stedelijke omgeving liggen, wat er ofwel toe zou leiden dat die regel niet toepasbaar is in de meerderheid van de gevallen ofwel, als we hierop afwijkingen zouden inschrijven, dat het VIPA in de meerderheid van de VIPA-

aanvragen voor groepsopvang of studio-wonen een afwijkingsaanvraag zou krijgen, wat vanuit de invalshoek van de administratieve vereenvoudiging niet opportuun is.

Gespreksruimte

Tot slot voorziet het voorontwerp van besluit bij de realisatie van een hulpverleningsfunctie **verplicht minstens 1 gespreksruimte** van minstens 16 m², zoals dit ook bij ambulante voorzieningsvormen in andere VIPA-sectoren het geval is. In de huidige regelgeving is er bij een hulpverleningsfunctie immers geen verplichte gespreksruimte voorzien, wat er in de praktijk soms toe leidt dat gespreksruimtes te klein zijn voor gesprekken met grotere gezinnen.

Minimale oppervlaktes

Zoals eerder aangegeven, houdt dit voorontwerp van besluit rekening met zowel de infrastructuurnormen in de VCW als deze in het VIPA-besluit m.b.t. MFI. Daarom vatten we deze hieronder samen in tabel 1, aangevuld met de normen in het bestaande VIPA-sectorbesluit algemeen welzijnswerk en deze die ook in andere VIPA-sectorbesluiten worden gehanteerd ('MFI').

Tabel 1: bestaande normen VCW en VIPA-sectorbesluit algemeen welzijnswerk

Vlaamse Codex Wonen (VCW)			VIPA-sectorbesluit algemeen welzijnswerk		MFI
Woonlokalen	Min. opp.		Verblijfsruimte WVG	Min. opp. (excl. sanitair)	Min. opp.
	Zelfstandige woning	Kamer		Huidige normen	
Leefkamer			Gem. zit- en eetruimte (MFI dagverblijf)	4 m ² /pers.	4 m ² /pers.
Keuken	-	3 m ² /pers.		-	-
Slaapkamer	-	12 m ² /pers.	Bewonerskamer (excl. individueel sanitair)	16 m ² /pers.	16 m ² /pers.
Toilet	-			-	-
Badkamer	-	3 m ² /pers.	Individueel sanitair	-	-
1-pers.	18 m²	12 m²/18 m²		20 m²	30 m²/pers. (verblijfsruimte)
2-pers.	27 m ²	18 m ²		24 m ²	-
3-pers.	40 m ²	35 m ²		36 m ²	-
4-pers.	50 m ²	45 m ²		48 m ²	-
5-pers.	60 m ²	50 m ²		60 m ²	-

De normen voor een zelfstandige woning of een kamer uit de VCW en deze uit het bestaande VIPA-sectorbesluit algemeen welzijnswerk sluiten nu al nauw bij elkaar aan, zeker als we er rekening mee houden dat in het VIPA-sectorbesluit voor sanitair en keuken geen minimale oppervlakte bepaald noch verrekend is. Enkel de minimumoppervlakte van een éénpersoonskamer in het VIPA-sectorbesluit (20 m², excl. sanitair) is noemenswaardig groter dan deze voor een kamer of studio in de VCW (18 m² (incl. sanitair (excl. toilet))). De cijfers hierboven betreffen enkel in het bestaande besluit bepaalde minimumoppervlaktes. Er zijn echter ook ruimtes waarvoor geen minimumoppervlaktes bepaald zijn (keuken, toilet, badkamer). Als we de oppervlaktes van deze ruimtes mee zouden tellen, dan komen we op de werkelijk gebouwde oppervlakte. Deze werkelijk gebouwde oppervlakte van de verblijfsruimte van een éénpersoonskamer in een CAW, gebouwd volgens het bestaande besluit, bedraagt (afgerond naar boven) 25 m², namelijk: 16 m² bewonerskamer (excl. sanitair) + 4 m² multifunctioneel dagverblijf ('zit- en eetruimte' voorontwerp van besluit) + 3 m² sanitair/badkamer (VCW) + 1 à 1,5 m²/persoon voor de toiletruimte.

Het voorliggende voorontwerp van besluit neemt deze 25 m² als de minimale oppervlakte voor de verblijfsruimte van een **éénpersoonskamer/-studio**. Dit omdat er momenteel onvoldoende draagvlak is binnen de sector om 30 m² als verblijfsruimte voor een éénpersoonskamer/-studio in te voeren, zoals dit voor residentiële opvang in andere VIPA-sectorbesluiten wél geldt.

Voor een **tweepersoonskamer/-studio** hanteert dit voorontwerp van besluit wél 30 m², namelijk: 25 m² van de éénpersoonskamer + 4 m² zit- en eetruimte per bewoner, afgerond naar boven omwille van de conformiteit met de andere VIPA-sectoren, wat opportuniteiten biedt naar flexibele inzet van die kamers.

Vanaf een **gezinskamer met drie bewoners** vermeerderen we de verblijfsruimte van de tweepersoonskamer, namelijk 30 m², telkens met 12 m²/bewoner (8 m²/per bed extra + 4 m²/bewoner extra zit- en eetruimte). Dit alles staat hieronder samengevat in tabel 2.

Tabel 2: bestaande normen VCW en nieuwe normen voorontwerp VIPA-sectorbesluit algemeen welzijnswerk

Vlaamse Codex Wonen			VIPA-sectorbesluit algemeen welzijnswerk				MFI
Woonlokalen	Min. opp.		Verblijfsruimte	Min. opp. (excl. sanitair)			Min. opp.
	Zelfstandige woning	Kamer		Huidige normen	Huidige normen reëel	Voorstel	
Leefkamer			Gem. zit- en eetruimte (MFI dagverblijf)	4 m ² /pers.	4 m ² /pers.	4 m ² /pers.	4 m ² /pers
Keuken		3 m ² /pers.					
Slaapkamer		12 m ² /pers.	Bewonerskamer (excl. individueel sanitair)	16 m ² /pers.	16 m ² /pers.	16 m ² /pers.	16 m ² /pers
Toilet					1 à 1,5 m ² /pers	1 à 1,5 m ² /pers	
Badkamer		3 m ² /pers.	Individueel sanitair		3 m ² /pers	3 m ² /pers	
1-pers.	18 m²	12 m²/18 m²		20 m²	24 m²	25 m²	30 m²
2-pers.	27 m ²	18 m ²		24 m ²	28 m ²	30 m ²	-
3-pers.	40 m ²	35 m ²		36 m ²	40 m ²	42 m ²	-
4-pers.	50 m ²	45 m ²		48 m ²	52 m ²	54 m ²	-
5-pers.	60 m ²	50 m ²		60 m ²	64 m ²	66 m ²	-

Bovenstaande neemt niet weg dat centra algemeen welzijnswerk die hun gebouwen zo willen realiseren dat ze flexibel te gebruiken zijn, sowieso kunnen kiezen om bewonerskamers/studio's van minimaal 30 m² te bouwen, ook als éénpersoonskamer, zodat hun gebouw ook flexibel inzetbaar is bij wisselende nood aan één- of tweepersoonskamers. Gezinskamers worden bij voorkeur gerealiseerd door twee of meerdere tweepersoonskamers/studio's aan elkaar te koppelen door bvb. tussen beide een tussendeur te plaatsen of een wand weg te nemen. Bij een studio van 30 m² kan deze zowel voor één als voor twee bewoners dienen, aangezien alle ruimtes zich in één wooneenheid bevinden. Bij de groepsopvang kan een bewonerskamer enkel als tweepersoonskamer gerekend worden als er ook 4 m² extra voorzien is in de gemeenschappelijke zit- en eetruimte.

Afwijkingsmogelijkheid:

Bij de **groepsopvang** kan afgeweken worden van de normen m.b.t. de minimale kameroppervlakte, de hoeveelheid minimaal aanwezige integraal toegankelijke bewonerskamers en gemeenschappelijke badkamers, tot minimaal één integraal toegankelijke bewonerskamer en één (niet noodzakelijk toegankelijke) badkamer met

minstens een bad en een toilet met wastafel met warm en koud water. Dit laatste enkel op voorwaarde dat er een integraal toegankelijke bewonerskamer mét rolstoeltoegankelijke douche aanwezig is.

Deze afwijkingsmogelijkheid biedt de garantie dat een rolstoelafhankelijke bewoner altijd in de douche of het bad kan gaan én dat elke residentiële opvang, groepsopvang of studiowonen, over een badkamer met bad beschikt, zoals ook in o.a. het VIPA-sectorbesluit jeugdhulp het geval is.

Bij de **studiowonen** geldt een analoge afwijkingsmogelijkheid, met dat verschil dat een integraal toegankelijke studio sowieso over toegankelijke douche beschikt en hier dus sowieso één (niet rolstoeltoegankelijke) badkamer met bad volstaat.

Deze afwijkingsmogelijkheid wordt enkel toegepast bij verbouwingen waarbij deze normen onmogelijk gehaald kunnen worden (omwille van financiële of bouwtechnische aspecten, dus niet elke verbouwing) of als het een kleinschalig project betreft met maximaal 6 bewonerskamers/studio's.

Maximaal subsidiabele oppervlakte

In de bestaande regelgeving bedraagt de maximaal subsidiabele oppervlakte 25 m² per opvangplaats. Gegeven het feit dat de bestaande regelgeving voor een (éénpersoons-)kamer minimaal 20 m² voorziet en in de realiteit minstens 24 m² bedraagt, is een maximaal subsidiabele oppervlakte van 25 m², zoals in het bestaande besluit, weinig realistisch, zeker als het residentieel gebouw los van een ambulante CAW staat. De minima betreffen immers nettovloeroppervlaktes. Het zijn echter de maxima brutovloeroppervlaktes (inclusief muren, gangen, technische ruimtes, kokers, ...) die effectief gebouwd moeten kunnen worden.

Realistisch is om een verhouding te hanteren waarbij de maximaal subsidiabele (brutovloer-)oppervlakte 1,5 keer groter is dan de minimale (nettovloer-)oppervlakte. Bij een verblijfsruimte van minimaal 25 m²/opvangplaats geeft dit een maximaal subsidiabele oppervlakte van 37,5 m² (afgerond 37 m²) per bewonerskamer/studio. Voor een tweepersoonskamer die min. 5 m² groter is, geeft dit een maximaal subsidiabele oppervlakte van 44,5 m² (37 + 7,5). Vanaf een gezinskamer met drie bewoners komt er per bewoner 18 m² maximaal subsidiabele oppervlakte bij (12 m² x 1,5).

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Art. 1, 1° voegt bij art. 3, 4° b) een gespreksruimte van 16 m² toe.

Art. 1, 2° vervangt art. 3, 5°

Dit artikel verfijnt de specifieke normen voor groepsopvang en stemt deze, in het kader van de flexibele inzetbaarheid van de CAW-gebouwen, zo veel mogelijk af op deze van de andere VIPA-sectorbesluiten m.b.t. residentiële opvang. Zo wordt het begrip 'verblijfsruimte' ingevoerd en gedefinieerd.

Op de bewonerskamer wordt de aanwezigheid van een sanitaire ruimte met minstens een toilet en een wastafel met warm en koud water verplicht. Een douche op de kamer is optioneel.

Het begrip 'multifunctioneel dagverblijf' wordt vervangen door 'gemeenschappelijke zit- en eetruimte'.

M.b.t. de nettovloeroppervlakte van deze verblijfsruimte specificeert het voorontwerp van besluit het onderscheid tussen een éénpersoons-, een tweepersoons- en een gezinskamer.

Er worden bepalingen m.b.t. toegankelijkheid ingevoerd, in analogie met het VIPA-sectorbesluit jeugdhulp.

Er moet voldoende buitenruimte aanwezig zijn, zonder dat hiervoor een minimale oppervlakte wordt bepaald en zonder dat deze aansluitend bij de voorziening moet zijn.

Art. 1, 3° voegt art. 3, 6° in.

Dit artikel voert de mogelijkheid van studiowonen toe, waarbij alle ruimtes zich in één wooneenheid bevinden. Verder volgt art. 3, 6° wat in art. 3, 5° voor groepsopvang staat, behalve:

- de bepalingen m.b.t. het gemeenschappelijk sanitair en de gemeenschappelijke zit- en eetruimte omdat studiowonen geen gemeenschappelijk sanitair en gemeenschappelijke zit- en eetruimte omvat
- dat bij studiowonen sowieso 1 gemeenschappelijke badkamer met minstens een bad volstaat en dat dit niet 25% van de gemeenschappelijke badkamers moet zijn.

Art. 1, 4° voegt art. 3, tweede tot en met vijfde lid in.

Het tweede lid bevat een toelichting over de HACCP-normen.

Het derde en vierde lid voorzien zowel voor groepsopvang als voor studiowonen een afwijkingsmogelijkheid m.b.t. de nettovloeroppervlakte van de bewonerskamers/ studio's en de integrale toegankelijkheid.

Het vijfde lid voorziet de mogelijkheden voor de bevoegde minister om voorwaarden te bepalen om de afwijkingsmogelijkheden toe te staan.

Art. 2 vervangt art. 6, tweede lid

Dit artikel past de maximaal subsidiabele oppervlaktes voor de éénpersoons, tweepersoons- en gezinskamer/-studio aan waarbij deze telkens 1,5 keer de (netto-)minimumoppervlakte van die kamers/studio's bedragen.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

1 BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

De maximaal subsidiabele oppervlakte van de residentiële opvang (zowel groepsopvang als studio-wonen) in dit voorontwerp van besluit is 1,5 keer groter dan wat het bestaande besluit voorziet. Aangezien de uitvoering van dit besluit gebeurt binnen de beschikbare middelen van het VIPA, heeft deze verhoging geen financiële repercussies voor de Vlaamse begroting.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 4/05/2022. Het begrotingsakkoord is niet vereist.

2 ESR-TOETS

Voorliggende regeling betreft een subsidiekader waarbij de integrale aanrekening op de kredieten van het VIPA gebeurt op het moment van het verlenen van de subsidiebelofte.

3 IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Dit voorontwerp van besluit heeft geen impact op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten.

4 IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Dit voorontwerp van besluit heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Het voorontwerp van besluit dient voor advies aan de Raad van State voorgelegd te worden.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor het algemeen welzijnswerk;
- 2° de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies van de Raad van State in te winnen, met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Hilde CREVITS